

Puhas leht

hind -.50

Esmaspäev, 2. juuni 2014

No3

22. MAIL TOIMUSID ESIMESED JÕGEVA KOOLIDE OLÜMPIAMÄNGUD

Tänases lehes:

Olümpiamängud	lk ①
Abiturientide küsitlus	lk ②
Tervisenädal	lk ③
Liblikapüüdja	lk ④-⑤
Elav füüsika	lk ⑥
Omalooming	lk ⑧
Saksa kool, tutipäev	lk ⑧
I Lend	lk ⑨
Tunnustamine	lk ①⑩

Neljapäeval toimusid esimesed Jõgeva koolide olümpiamängud. Mõõtu võeti mitmetel aladel, kuid olümpiaprogramm sai alguse juba 21. mail, kui kesklinnas süüdati tuli ja Jõgeva Põhikoolis toimus riikide vahel sporditeemaline viktoriin. Võitjaks osutus korraldajamaa Eesti. Järgmise päeva hommikul alustasid kõik riigid koos riigilipuga pidulikku rongkäiku läbi Jõgeva linna, suunaga staadionile. Kui võistkonnad olid staadionile jõudnud, toodi sinna ka olümpialipp ja –tuli. Seejärel võisid võistlused alata. Päev möödus kui linnulennul ning juba oligi käes Viimase Mehe Jooks. Võistluste lõppedes algas autasustamine, kus koorekihi sai Läti võistkond, eesotsas Kevin Keeguga. Medalitega pärjati erinevatel aladel ka Eestit, Brasiiliat, Indiat, Jamaikat. Üldkokkuvõttes võitis olümpiamängud Läti. Võistlused möödusid sõbralikult ja ilm soosis võistlejaid – oli tore spordipäev.

TAURI TRIEAL

PILDID: NELE GRAVERSON

Juhtkiri

Suvi on jõudnud oma kuuma temperatuuriga kõigi südamesse. Silmapiiril valendab vaheaeg, kuid eelnevalt peab ületama veel viimased, kohati pead murdvad, takistused, et saaks jalad seinale visata. Abituriendid on seljatanud matemaatika paanika ning ees ootab viimane eksam. Samal ajal peavad ülejäänud õpilased võitlust õppeaasta viimase arvestuste nädalaga. Need 9 kuud uues koolimajas ja uue õppesüsteemiga on läinud ülehelikiirusel. Kollased lehtede asemel näeme me taas rohelust puudel ning võime oma silmaga näha looduse taassündi. Nii taassünnime ka meie nende 3 suvekuu jooksul, laadime keha täis energiat ja virgutame aju, et sügisel alustada taas õpinguid. Kõik me oleme teinud palju tööd, nii et igaüks väärib ühte suusulavat jäätist, magusat und ja lõbusat aega lähedaste seltsis.

CARINA-CLAUDIA PAAS

Hei, abiturient, mis on Sinu plaanid järgmiseks aastaks?

Aureelia Mitt (12. A): „Mul plaan minna Inglismaale, täpsemalt Walesi ülikooli kunsti õppima.“

Andra Aus (12. A): „Pärast kooli lõpetamist kavatsen minna edasi õppima. Silmapiiril on kaks haridusasutust, millest üks on Otsa kool ning teise jätkaks hetkel saladuseks. Olgugi, et ma ei tea, kas asjad lähevad nii nagu plaanitud, tean ma kindlalt, et kavatsen end koguaeg edasi arendada ja mitte lõpetada oma unistuste poole püüdlemist!“

Markkus Metsmees (12. B): „Mina plaanin pärast keskkooli käia ära kaitseväes. Juba 30. juuni on minek. Enne seda proovin kindlustada edasised õpingud kõrgkoolis.“

Marleen Reimets (12. A): „Ma pole veel päris kindel, kuid arvan, et lähen Tallinna Ülikooli mingisugust humanitaarala õppima. Täpsemalt veel öelda ei oska.“

Sten Suurmäe (12. B): „Idealis sooviksin minna Tartu Ülikooli õppima psühholoogiat või füsioteraapiat. Viimast oleks võimalus ka õppida tervishoiu kõrgkoolis. Kui aga tulemused ei luba ja konkurents on suur, siis lepin ka Tallinnas psühholoogia õppimisega. Ja viimane variant, kui kohe üldse ei saa vedama, siis koju ka ei jää, vaid lähleks Tartu Kutsehariduskeskusesse kokaks või pagariks.“

Laura Pint (12. A): „Mina plaanin minna edasi Tallinna Tehnikaülikooli või Eesti Kunstiakadeemiasse arhitektuuri õppima. Kui ma sinna sisse ei saa, siis tahaksin minna keskkonda õppima.“

Ivor Piir (12.): „Pärast kooli satun ma arvatavasti sõjaväkke. Kui sinna ei saa, siis peaks minema ülikooli. Mõelnud olen logistikale, rahandusele või majandusele. Mõttes on ka vaba aasta võtmine ja sel ajal hoopis maailmas ringi rändamine.“

Kaarel Vandler (12. B): „Ma kandideerin realselt igale poole. Tahaksin ikka ülikooli minna. Idealis sooviksin õppida Tallinna

Tehnikaülikoolis äriinfotehnoloogiat. Kindlasti kandideerin ka Viljandi Kultuuriakadeemiasse helitehnoloogia ja teatrikunsti visuaaltehnoloogia erialadele. Ilmselt proovin ka IT kolledžisse. Rohkem kaldun siiski Tallinna poole. Kui ülikooli sisse ei saa, siis hakkankindlasti elupaika ja töökohta vastavas linnas otsima. Rohkem plaane hetkel pole.“

Ardi Hääl (12. B): „Pärast keskkooli lõpetamist astun ilmselt Sisekaitseakadeemiasse ning seal valin politseiteenistuse eriala. Kui juhtumisi see ära jääb, siis sooviksin minna Eesti Maaülikooli, kuid pole veel kindel, mis eriala seal valiksin.“

Külliki Tolmusk (12. B): „Hetkel on plaan minna Tartu Ülikooli kehakultuuriteaduskonda füsioterapeutiks õppima. Kui peaks juhtuma, et sisse ei saa...siis tuleb mõtlema hakata.“

Hille Malm (12. A): „Viimase aasta jooksul on mul päris palju mõtteid peas ringelnud. Näiteks minna vabatahtlikuks Prantsusmaale või Belgiasse või siis töötada ühe aasta, puhata ja siis edasi vaadata. Aga siis tuli mõningane selgus ja hetkel on plaan minna ülikooli riigiteadusi õppima. Pigem sooviksin Tallinnasse minna, aga tundub, et Tartu ülikoolis pakutav haridus on siiski Eesti tasandil hinnatum. Tartu millegipärast ei ole lihtsalt minu linn, aga õpingute nimel olen valmis ka selle ära taluma. Kuid pikema tuleviku perspektiivis ma ei välista üldse võimalust, et lähen õppima lisaks kusagile kutsekooli näiteks rõivaste modelleerimist või kokakunsti. Eks kõik sõltub muidugi eksamitulemustest ja sisseastumiskatsetest, aga hetkel ma vähemalt tean, mida ma oma tulevikult ootan.“

Carina-Claudia Paas (12. B): „Minu suurimaks sooviks on saada sisse Balti Filmi- ja Meediakooli produtseerimise erialale. Tahaksin hakata tootma enda käe alt kvaliteetseid reklaame ning filme. Hea meelega rändaks kohe riigist välja maailma avastama, kuid leian, et Eesti on siiski hea koht kõrghariduse omandamiseks.“

ANNA KATT

Jõgevamaa Gümnaasiumi ajalehe Puhas Leht toimetus:

Peatoimetaja: Carina-Claudia Paas, Keeletoimetaja: Anna Katt, Kujundajad: Laura Pint, Mari-Liis Päären

Reporterid: Tauri Treial, Laura Saarman, Victoria Wilkes, Kadri Mehide, Ragnar Õunapuu, Johanna Maria Vilgats

Koos ajalehe toimetust ehk meedairingi juhendab Andra Kirna

Kõige kiirem ja mugavam on koolilehega kontakteeruda mõne toimetuselikme kaudu.

Esialgu võib kirjutada meediaringi juhendaja meiliaadressile Andra.Kirna@gymnaasium.ee

SÜDAMENÄDAL KOOLIS

14.-17. aprillil toimus Jõgevamaa Gümnaasiumis tervisenädal, mille korraldasid praktilise tööna 11. B klassi õpilased Karolin Kungas ja Rando Rätsep. Igat koolipäeva alustati umbes viieminutilise hommikuvõimlemisega.

Esmaspäeval toimus kooli aulas aeroobika nädistund Maiu Veltbachi juhendamisel. Osavõtjaid oli küll vähe, kuid neile, kes kohale tulid, oli see kindlasti tore kogemus.

Teisipäeval said kõik vähemalt 18-aastased isikud aidata abivajajaid, annetades verd. Kohal oli Tartu Ülikooli Kliinikumi verekeskus. Lõpuks sokutati igale doonorile ka pisike meene kotti.

Kolmapäeval said õpilased kuulata loengut, kus sõltuvusest ja oma isiklikest kogemustest rääkis ise üks endine sõltlane. Loeng oli huvitav ning pani kindlasti nii mõnegi õpilase tõsisemalt mõtlema.

Neljapäeva õhtul toimus südamenädalat kokkuvõttev salongiõhtu, kus sai näha klasside ette valmistatud esinemisi tervise teemadel. Samuti olid üleval õpilaste poolt tehtud terviseteemalised plakatid. Lisaks peeti tervislike toitumise konkursi, viktoriini ja mängiti erinevaid mänge.

RAGNAR ÕUNAPUU

Hommikuvõimlemine

Janus Pinka salongiõhtul valminud salatiga

Martin Sumla verd andmas (Pildid Nele Graverson)

Pildireportaaž salongiõhtust „Vanad lemmikud”

13. märtsil toimus salongiõhtu „Vanad lemmikud”. Lisaks meie kooli õpilastele osalesid ka põhikooli 9. klasside esindajad.

Esitamisele tulid järgmised TV-sarjad: Komissaar Rex, Kullakesed, A-Rühm, Texase korralvõrk, Tuvikesed, Knight Rider, Rannavalve, Tondipüüdjad ja McGyver.

- Parim lühifilm: 11. a klassi „Rannavalve”
- Parim osatäitja: 12. b klassi õpilane Sten Suurmäe, kes mängis Komissar Rexi
- Eriauhind: 10. a klassi film „Tuvikesed”

McGyveri raketid valmimas

Vaprad õhtujuhid: Tauri, Taivo ja Meeri

Viktoriin: esiplaanil 12. a võistkond

Parimad raketi-ehitajad 10. c

Kooliteater 2014 riigifestival Viimsis (foto: Fotosulg)

Liblikapüüdja kui kooliteater on tegutsenud juba 24 aastat. Nende aastate jooksul on valminud palju imelisi etendusi, alguse saanud kooliteatri suurritus „Tähetund“ ning kooliteatrite suvekool Rannal. Muidugi on iga aasta osaletud ka üleriigilistel kooliteatrite festivalil. Liblikapüüdjust on tuule tiibadesse saanud tänavu väga tuntud näitlejad nagu Tiit Sukk, Hele Kõrve, Alo Kõrve, Martin Alguš ja paljud teised.

Liblikapüüdja nimi kannab endas kättesaamatu unistuse mõtet – kui igatsetud liblikas laskubki hetkeks su peopesale, siis lendab ta kohe jälle oma teed, et sina, igavene liblikapüüdja, võiksid talle järgneda, lakkamatult jätkates teekonda oma unistuse poole... (Jõgeva linna lugu)

Liblikapüüdjal on truppe nii algklassides, keskastmes kui ka gümnaasiumis.

Selleks, et tutvustada Teile paremini Liblikapüüdja olemust, tegime paar intervjuud praeguste trupi liikmetega. Nemad moodustasid ka viimase etenduse kaks armastajapaari.

Küsisime kõigilt kolm küsimust

- 1) Mis on sinu kõige eredam mälestus seoses Liblikapüüdjaga?
- 2) Mida on liblikapüüdjaks olemine sulle andnud?
- 3) Iseloomusta viimast tükki „Nagu teile meeldib“ paari sõnaga.

Andra Aus (12. a):

1. Mul on kolm kõige eredamat mälestust seoses Liblikapüüdjaga. Esimene juhtus selle aasta Saaremaa miniteatrite festivalil, kus meil läks tekst etenduse ajal veidi sassi ja pidime improviseerima. Teine mälestus on selle aasta Viimsi festivalilt, kust tagasi tulles ostsid vilistlased lastešampust tähistamiseks edukat aastat. Ma pole varem kohanud nii kokkuhoidvat truppi, kes teistega palju suhtleks. Seda imetlesid ka vilistlased, sest samamoodi polnud nemad varem näinud, et liblikapüüdjad kõik nii hästi omavahel läbi saavad. Lisaks oli väga meeldejääv hetk see, kui ma sain Saaremaa festivalilt näitlejapreemia.
2. Ma arvan, et see on väga palju muutnud minu mõttemaailma. Usun, et mõistan tänu Liblikapüüdjale ka paremini kirjandusteoseid ja teatritükke, mis on keerukad ja ei ole ainult laadanali.
3. Me muutsime omakeskis selle tüki nimeks „Nagu meile meeldib“. Kõige enam nautisin etenduse valmimise juures seda, et kõik mõtlesid valmimise käigus hästi palju kaasa ja me saime ka palju üle mängida. Lisaks meeldis mulle, et Liblikapüüdja muutis selle tüki puhul oma "lavakostüümi" ning ma sain grimmi teha, mis oli minu jaoks uus kogemus.

Mida ütleb ülejäänud trupp?

Kaisa- lõbus
 Tauri- peaasi, et lõbus on
 Andero- inspireeriv
 Artur- töö
 Kaarel- värviline
 Mari-Liis- teine kodu
 Ragnar- energiat täis ja lahe
 Andra- ühtne
 Taivo- muinasjutuline
 Tanmar- tore seltskond
 Meeri- kokkuhoidev
 Marleen- rõõmsaloomuline
 Sander- ühte hoidev
 Laura- imeline

Kooliteater 2014
 riigifestival Viimsis
 (foto paremal: Fotosulg)

Lianne
 Saage Vahur -
 Liblikapüüdja juhendaja ja eestvedaja

Taivo Pärnamets (11. b):

1. Neid mälestusi on palju ja midagi kindlat on raske välja tuua. Väga tähtsaks momendiks oli see, kui ma astusin Liblikapüüdjasse. Ootused olid suured ja see ilmselt ongi kõige eredam hetk.
2. Kogu Liblikapüüdja seltskond on väga positiivne. See on andnud mulle enesekindlust ja eneseväljendusoskust. Alguses oli laval olek kuidagi lahja, kuid nüüd on see tunduvalt paremaks muutunud.
3. Kogu trupp on sel aastal väga hea olnud ja see etendus on nagu väikse osa meist kõigist välja toonud. Igaühel on oma arusaam sellest tükist. Mulle väga meeldib, et kõik teevad seda kirega. Illus tükk on. Tegime kõike nii hästi kui suutsime!

Tanmar Sirel (10.c):

1. Pean ütlema, et kõige eredamad mälestused on festivalidelt. Need on kõige ägedamad. Koos musitseerimine on sügavalt meelde jäänud.
2. Olen saanud oskuse ennast rohkem väljendada ja võimaluse kohtuda uute huvitavate inimestega.

„Tähetund” 2013 (foto: Delfi)

3. Mulle meeldib Tauri osa, sest tal on karakteriks selline tänapäevalik rullnokk. Minu jaoks on see etendus vapustav ja midagi negatiivset ei ole. Kuna ma pole varem esinenud, siis see oli algul natuke raske minu jaoks. Hiljem, kui sellega hakkama sain, siis tunne oli niivõrd hea. Suutsin ennast ületada ja esinesin nii suure rahva ees.

Meeri Rahn (11.a):

1. Minu jaoks on kõige eredam hetk see, kui võitsime 2012. aasta Tähetunnil Grand Prix-i etendusega „Luigelaul“. Kõik nutsid ja hästi ilus oli.
2. See on andnud mulle julgust olla laval, enesekontrolli, improvisatsioonioskust ning kambavaimu. Nüüd oskan seda kõike paremini väärtustada.
3. Enim meeldis selle tüki juures valmimisloogu. Kõik mõtlesid kaasa, sai palju nalja ja oli tore. Meeldis ka see, kuidas selle tükiga arenes tohutult improvisatsioonioskus ja me saime teha midagi täiesti teistsugust.

LAURA PINT ja MARI-LIIS PÄÄREN

ELAV FÜÜSIKA

Miks on asjad sellised, nagu nad on? Miks toimuvad sündmused just nii, nagu nad toimuvad? Kas on võimalik ka sündmuste käiku täpsemalt ette ennustada? Kuidas mõjutab tuule kiirus tuulegeneraatori võimsust – kas võrdeliselt kiirusega, võrdeliselt kiiruse ruuduga või nagu arvutustest selgub, võrdeliselt kiiruse kuubiga? Miks autojuhile tundub, et takistus talle üha kiirenevalt vastu tormab, kuigi ta enda arvates pidurdas? Kas inimsuhetes ja käitumises on ka midagi sellist, mida saaks valemi ja loodusseadustega uurida ja kirjeldada? – Ikka aina korduma kipuvad küsimused ja mida rohkem neile vastata püüad, seda rohkem küsimusi tekib. Kas tõesti ei ole kõikidele asjadele lihtsat ja selget seletust või vähemalt õiget vastust, mida saaks valemiga järgi arvutada?

Füüsikas on palju asju, kus me arvutame ja ütleme, et tõde peitub mitte arvamises, vaid arvutustulemustes. Lihtsustame tegelikkust, anname asjadele mõõdu ja muud iseloomustavad suurused, vaatame, kuidas need suurused on omavahel seotud, katsetame ja proovime millised suhted tegelikkuses ilmnevad, koostame valemid ja sõnastame seadused. Nii peaksime igaüks looma oma füüsikatarusaamist, kuidas loodus kõige üldisemas mõttes toimib.

Kui seda arusaamist nii lihtsalt ei teki, kas siis tohiks laenata ka kellegi teise arusaamist ja ettekujutust? Jah, muidugi tohib, selleks ju füüsikateadus ongi. Sel juhul peaks seda teadmist ka uskuma ja usaldama, muidu ta ei aita meid elus

mitte üks raas. Mõne reegli peab õppima pähe ja iga kord, kui seda on vaja kasutada, peab selle nagu palve iseendale ette lugema ja siis seda täpselt täitma. Oi, kui raske see mõnikord on! Tahaks kohe robinat oma arvamusel sünnitatud vastuse välja öelda, ei viitsi ju pikalt jamada. Hiljem selgub karm tõde - valesti läks. Täpne mõtlemise suunamine aitab. Tulemus tuleb ja kindlalt sõnastatud toimingud viivad sihile, annavad õige lahenduse.

Mida ma eelkõige füüsika õpetamisega taotlen, on see, et õpilane teeks koostööd ja looks endale asjadest toimivad ettekujutused. Siis saab rakendada teadmisi ja luua üha uusi lähenemisi ja seoseid. Kas füüsikas on midagi loovat võimalik teha? Kõik on ju valmis ja õpikus kirjas, Internetist saab fakte ning vajalikke vastuseid. Seoseid ja töötavaid kujutlusi saab igaüks luua ning see on juba looming.

Mida ma otsin õpilaste töodes kui neid parandan? Miks need tööd tihti nii punased on, ka siis, kui hinne on „5“? Miks on seal nii palju hüüu- ja küsimärke? „Ära karju lapse peale!“ ütleks selle kohta mõni pedagoogikafriik. Mina suhtlen oma õpilasega ja ei ole ükskõikne. Muidugi püüan leida õppimise jälgi, tahtmist näidata oma teadmisi. Samuti otsin sealt usaldust ja suhtumist minu poolt pakutavasse koostöösse teatud oskuste vormimisel ja teadmiste omandamisel. Muidugi on selge, et kui ma seda ei leia, mida otsin, olen pettunud, kurb ja vihane. Siiski tean, et alati on ka neid leide, kus tõusen laua äärest püsti, jalutan klassis ringi, et nautida hetkeks seda rõõmu, mida pakub mõnes töös ärganud loov ettekujutus või lihvitud lahenduskaik. Vahel on selleks hoopis lahendus, mida ma pole ealeski õpetanud, aga mis on sündinud õpilase peas ja annab õige tulemuse. See on samasugune tunne nagu kasvandik treeneri noorusrekordid purustab. Just selle tunde nimel tasub õpetajatööd teha!

Mida ma tahan õpilastele öelda? Äрге kardke saada targemaks, kui olete, muuta oma vana harjumust või teadmist uue ja parema vastu. Kui õpetajaga on raske suhelda, ärge kardke uurida ka seda, millega saaksite õpetajat meeldivalt üllatada ja suhet parandada. Äkki õpib nii veidi rohkem ja saab näidata oma teadmisi. Kurtes õpetajale siiralt oma muret, et ei saa nii kiiresti ühest või teisest asjast aru, on võimalik leida koos ühine tee, kuidas see selgeks saada. Mul on hea meel, et mõni füüsikavastane on meeldivalt poolt vahetanud, hakanud õppima ja sõbralikumalt suhtlema. Kahju ainult, et mõnel mugavuse kaitsekiht nii paks on. Vahel vajab see lausa kõrgsurvelist õhuvõngutamist, et asjadest veidigi aru saada. Vaatamata kõigele olete mulle lähedaseks saanud ja samuti julgen öelda teile asju, mis mulle ei meeldi. Kui vaja, olge minu peale vihased, aga ärge süüdistage ja vihake kogu maailma oma hädaades.

Ma ei kannata vingumist ja õpitud abitust. Viimane on meil ja ka kogu ülejäänud tsiviliseeritud maailmas jõudnud igale tasandile, lausa rakutasandini välja, ning toodab massiliselt arenenud ühiskondade hädasid. Probleeme tuleb lahendada, mitte nende kallal vinguda. Loodusseaduste vastu ei saa ja suurim tarkus on kohanemisvõime millegagi, mida me muuta ei saa. Suurim vastutus on igal juhul muuta seda, mida saab. Alustada tuleks alati iseendast.

VELLO MÄGI

Vaikuses ma tantsin

Ma olin nii kaua aega oma peas veetnud, et ma kaotasin pea. Mu silmad naersid ja süda nuttis, aga ma olin rahul. Ma olin õnnelik. Vaikuses ma hüppasin rõõmust ja elasin seal iseendaga.

„Mäletad, kallis, kui me väiksed olime ja sa tahtsid uisutada. Järve jääl. Aga sa kartsid. Mäletad seda? Sa olid nii armas oma karvamütsiga.“ naeris mees oma südames.

„Ma mäletan, et sa hoidsid mul käest kinni. Linnud olid kõik tasa, isegi tuul ei puhunud. Ma ei kartnud enam. Koos sinuga ma ei kartnud.“

Doktor astus palatisse. Ta kontrollis naise pulssi. Mees vaatas arstile otsa. Küsimus ta silmis oli ilmne. Arst raputas pead. Mees noogutas. Doktor lahkus.

Mees pöördus oma kallist abikaasat vaatama. Ta oli nii ilus, nii habras, nii armas. Ta vastas talle vaikuses.

„Mäletas, kallis, meie kuueteistkümnendat suve. Rohi oli siis rohelisem kui enne ja taevas alati sügavsinine. Me olime vabad.“

„Jah. Ma ei olnud siis üldse väsinud. Ma olin õnnelik ja ma ei kartnud, sest me olime koos.“

„Tead, miks ma kunagi ei kartnud?“ küsis mees.

„Miks?“

„Sest ma olin koos sinuga. Ma oskasin olla julge, sest sina olid julge.“

„Vaprus on vaid hästi peidetud hirm.“

Mees naeratas. „Mäletad meie pulma...?“

„Sa jätsid sõrmused koju.“

Mees noogutas ja silitas naise kätt.

„Rogin pidi minema ja bensiinijaamast laste plastiksõrmused ostma. Mulle roosa, sulle sinise, aga sina kandsid ikka roosat.“

„Siia maani kannan.“ ütles mees uhkelt ja otsis püksitaskust mängusõrmuse. See oli kulunud ja kahvatu. Ta oli olnud mehe autos päikese käes ja tuhmiks pleekinud, aga see oli alati seal, vaikuses. Suur kunstrubiin oli teistkordselt peale kleebitud. Kõvas plastikus olid mõrad.

„Mäletad toda õhtut, kallis, kui sa ütlesid, et sa enam ei suuda?“ alustas mees.

„Ära räägi sellest... See on läinud. Me oleme ju siin – koos. Sina minuga – koos, ikka koos.“

„Miks sa ütlesid, et vaikus rõhub?“

„Ma olin väsinud.“

„Mitte ainult. Sa ei olnud ainult väsinud – nii ütlesid sa alati.“ ütles mees hääles kurbusenoot.

„See ei ole sinu süü, armas. Sinuga olin ma vapper.“

„Anna andeks.“

„Juba andsin.“

Haiglaõde astus palatisse, noogutas mehe poole, astus madala kapi juurse, mis voodi kõrval seisis, võttis tühjad nõud ja lahkus. Ma tantsin vaikuses. Kerges vaikuses ma lendlen. Õnn ei ole tunne, see on olemus. Me ei ole kurb, vaid õnne on vähe. Ma olen alati õnnelik, kas või vähe.

„Millest sa mõtled?“

„Õnnest.“ pomises mees ja ärkas mõtteist.

„Millisest õnnest?“

„Emmast, kallis.“ naeratas mees. „Mäletad? Ta oli nii pisike ja armas. Aga sinu antud sügavad silmad uurisid kõiki.“

„Häält tegi aga kolme eest... Millal ta tuleb?“

„Varsti peaks jõudma.“ ütles mees käekellale pilku heites.

„Kuidas ta vastu peab?“

„Paindub, aga ei murdu – nagu sina.“ noogutas mees. „Tal on sinu jõud.“

Uks käis. Emma tuligi. Ilus noor naine, elavad silmad, sõbralik ilme, alati soojad käed – tema oli õnn vaikuses. Sinus elab ta edasi, Emma-kallis, on alati elanud ja elab veel. Neiu läks oma isa juurde ja kallistas teda. Tütrel soojus andis mehele rahu tagasi – ka tema elab edasi.

Südamemonitor hakkas üürgama. Mees sirutas harjumuslikult nupu järele, mis õe kutsus. Viimane tuli rutates. Uks lendas lahti, põetaja tuli ja läks kui tuul. Ta saabus uuesti koos arstiga. Kõik oli nii vali ja lämmatav.

Mees põrnitses naist voodis, to avas silmad, vaatas oma abikaasa poole ja naeratas. Aeg jäi seisma. Vaikus langes loorina kõige peale. Haiglaõde kadus, arsti ei võinud leida, Emmat polnudki olemas. Seinad viis tuul ära ja maailma varises kokku.

„Ärka juba! Noh! Kas sa saad maast lahti!“ hõikas läbi une poissi üks tuttav hääl.

„Juba tulen.“ sonis unesegane poiss vastu.

„Tee ruttu, palun! Sa ju tead, kui kaua ma seda ootasin!“

„Tean-tean.“ pomises poiss ja ajas ennast voodis ukile. „Sa muutud iga päevaga aina kaunimaks.“ õhkas poiss habrast neidu silmitsedes.

Ren lülitas televiisori välja ja võttis oma jaki. „See oli küll üks totramaid unenägusid, mida keegi näha võib.“ pomises ta enda ette kui ta koduuksest välja astus.

Ta seadis sammud linna servas asuva järve poole. Seal ootas teda keegi. Ren ootas ka teda, või vähemalt, temaga kohtumist. Kui poiss jõudis sillerdava vee äärde oli tüdruk juba seal.

„Kas tohib kena neidu tantsule paluda?“ küsis poiss. Ta astus tüdruku kõrvale ja kummardas ta poole.

„Muidugi,“ ütles tüdruk ja tegi kniksu, „aga ainult vaikuses.“

Tutipäev Jõgevamaa Gümnaasiumis

25. aprill 2014 oli üks erakordne päev - toimus Jõgevamaa Gümnaasiumi esimese lennu tuttipäev. Meie kooli 12. klassidel oli viimane täispikkuses koolipäev, kus nad said oma klassi ja klassijuhatajatega veel viimast korda koos istuda.

Päev algas sellega, et kaheteistkümnendikud said esimeseks tunniks valida oma lemmikõpetaja tunni. 12. A ja 12. B valisid õpetajaks Tiit Naaritsa, 12. klass aga oma armsaks saanud klassijuhataja Neeme Katti. Teiseks tunniks olid 10. klassid abiturientidele ette valmistanud palju mängu ja võistlusi. Kolmandas tunnis jagasid elutarkusi koolidirektor Alo Savi ja õppejuht Anti Alasi. Pärast kolmandat tundi istutasid kahteistkümnendikud ühiselt kooli ette neid meenutama jääva puu.

Päev lõppes väga kauni ja veidi nukra aktusega. See eriline päev jääb kindlasti kõigile meelde.

Meie ajalehetoimetus soovib abiturientidele häid eksamitulemusi ja tuult tiibadesse!

Tekst ja fotod
LAURA SAARMANN

Kool Saksamaal

„Kuidas on kool Saksamaal?“ „Kas sulle meeldib rohkem eesti või saksa kool?“ „Kas sa arvad, et Eesti kool on raskem kui kool Saksamaal?“ Kui oled vahetusõpilane välismaal, siis kuuled neid küsimusi päris palju.

Saksa koolisüsteem on väga keeruline. Esimesest neljanda klassini käivad kõik algkoolis. Pärast seda ütleb klassiõpetaja, kas sa õpid kiiresti või aeglaselt. Need, kes aeglaselt õpivad, lähevad kooli nimega Hauptschule. Need, kes õpivad normaalselt, lähevad kooli nimega Realschule. Gümnaasiumisse saavad minna need, kes väga kiiresti õpivad.

Minu koolipäev gümnaasiumis algab kolmveerand kaheksa. Üks tund on nelikümmend viis minutit pikk. Mul on iga päev kuus, kaheksa või üksteist tundi. See tähendab, et olen koolis kuni 1:10, 15:30 või 17:30. Kui mul on ainult kuus tundi, sünnib ma kodus. Kui mu päev

on pikk, sünnib koolis. Koolisöök on kohutav ja väga kallis, aga köht on tühi.

Tunniplaan on Saksamaal tõesti imelik. Ma saan valida, mida tahan teha. Seal on ainult neli kohustuslikku ainet: matemaatika, saksa keel, kehaline kasvatus ja religioon (ma käin kirikukoolis). Minu tunniplaan on nii, et mul on veel bioloogia, prantsuse keel, ajalugu, filosoofia, kunst ja inglise keel (keelemodell). Tähendab, et ma ei pea füüsikat, keemiat või geograafiat õppima, kui ei taha. Abiturientid saavad valida, mida tahavad lõpueksamiks teha. Minu jaoks on selleks inglise keel, saksa keel, bioloogia ja ajalugu.

Minu kool on väike kool. Meil on 850 õpilast ja 70 õpetajat. Klassis on 25 kuni 40 õpilast, aga pärast 9. klassi ei ole enam. Siis oleme suur grupp, 100 õpilastega, ja meil on erinevad kursused koos. Lõpueksam on nagu Eestis, pärast 12. klassi.

Mulle väga meeldib, et mu kool siin Eestis on nii väike, et kõik teavad kõiki ja see on tõesti nagu üks suur pere. Üks, mis mulle veel väga meeldib, on õpilase-õpetaja suhe. See on sõbralikum ja toredam kui Saksamaal. Siin Eestis on meil ka palju loenguid ja erilisi tegevusi, mis mulle väga meeldivad.

Ma arvan, et igas koolis, nii eesti kui saksa, on head ja halvad küljed. Inimene peab valima, mis on tema jaoks parim.

JÕGEVAMAA GÜMNAASIUMI I LEND 2014

12.

Klassijuhatajad
**Urve Olesk ja
Neeme Katt**

Arles Karv
Katja Kolpakova
Kätlin Kuusk
Timo Meitus
Ivor Piir
Aleks Post
Karl Sobak
Erki Teder
Indrek Tökke
Gert Vaikmäe

12.a

Klassijuhatajad
**Ülle Lääne ja
Rainer Vösaste**

Andreas Aasmäe
Andra Aus
Cristin Kallo
Gristel Kalm
Birgit Koll
Kaili Komp
SiimLani
Sander Lehtme
Kadri Lepp
Henna Lippur
Karl Luga
Ilmar Lõhmus
Indrek Lääne
Hille Malm
Aileli Masing
Kelly Meesak
Aureelia Mitt
Jesse-Karel Ottmann
Liina Paalits
Liis Paalits
Kaari Perm
Janus Pinka
Laura Pint
Kätlin Raudsepp
Marleen Reimets
Romet Selgis
Sten Sootla
Simmo Säärirts
Aile Tomson
Sven Uue
Tõnis Vaht
Merili Vipper
Kaspar Virkus

12.b

Klassijuhatajad
**Merge Ivask ja
Tiit Naarits**

Kadri Allas
Kaisa Ets
Ardi Hääl
Kaidi Ind
Kertu Kalme
Kristo Kiisler
Liisbet Kuzenko
Evelin Laks
Kristo Lall
Christyn-Anelle Liblik
Sander Lillo
Markkus Metsmees
Grete Ots
Carina-Claudia Paas
Brita Paluoja
Marleen Petersell
Cärol Päären
Kädi Sirel
Karina Sula
Sten Suurmäe
Taisi Tammur
Külliki Tolmusk
Kersti Vahtre
Maarja-Liis Vaikmäe
Kaarel Vandler

JÕGEVAMAA GÜMNAASIUM TUNNUSTAB

14. märtsil 2014 Tartus vabariiklikul emakeele olümpiaadil edukalt osalenud õpilane:

Hille Malm 12.a, kes saavutas 12. klassi õpilaste seast 7. koha

19. märtsil 2014 Tartu Miina Härma Gümnaasiumis vabariiklikul ajaloolümpiaadil edukalt osalenud õpilased:

Teadus ja tehnika 19 sajandil 13-14. koht (30 osavõtjat) **Ilmar Lõhmus** 12.a

Maailm 1991-2011 22. koht (30 osavõtjat) **Tõnis Vaht** 12.a

26. märts 2014

Eesti Koolispordi Liidu spordimälumängul „Bumerang“ III koha saavutanud Jõgevamaa Gümnaasiumi võistkond: **Henna Lippur, Kaari Perm, Simmo Säarits ja Ilmar Lõhmus.**

10. märts 2014 omaloomingukonkursil osalenud õpilased:

I koht **Kalli Komp** 12.a

II koht **Carina-Claudia Paas** 12.b

III koht **Maren Lindepuu** 11.b

21. märts 2014

Palamuse rahvamajas õpilaskonkursil „Kooliteater 2014“ meeldejäáva esinemise eest eripreemia pälvinud õpilased:

Andero Heinola 11.a

Mari-Liis Päären 10.a

2014. a õpilaste teadustööde riiklikul konkursil gümnaasiumi astme I preemia pälvinud Anna Katt 11.a ja tema juhendaja Neeme Katt

7.05.2014 Kuremaal Jõgeva maakonna koolinoorte jooksukrossi meistrivõistlustel edukalt osalenud õpilased:

I koht **Liisbeth Kallis** 10.a; I koht **Kättri-Avelin Säarits** 10.b I koht **Siim Tolmusk** 11.a

II koht **Kevin Keek** 11. II koht **Martin Roos** 10.a III koht **Taavi Voolaid** 10.b

1.03.2014 üleriigilise kunstiolümpiaadi piirkondlik voor: II koht **Laura Pint** 12.a

28.04.2014 üleriigilise kunstiolümpiaadi põhikooli III kooliastme ja gümnaasiumi lõppvoor: XI koht **Laura Pint**

15.05.2014 Rakveres EKSL kergejõustiku MV edukalt osalenud õpilased:

Kaugushüpe: II koht **Siim Tolmusk** 11.a; III koht **Kristi Mändoja** 10.a

800 m jooks: II koht **Liisbeth Kallis** 10.a

100 m jooks: I koht **Kevin Keek** 11.; III koht **Kättri-Avelin Säarits** 10.b

Kettaheide: III koht **Siim Tolmusk** 11.a

Väike-Rootsi teatejooks (100m+200m+300m+400m): II koht **Kättri-Avelin Säarits** 10.b, **Kevin Keek** 11., **Kristi Mändoja** 10.a, **Siim Tolmusk** 11.a

EKSL kergejõustiku MV II liiga võistkondlik II koht: **Liisbeth Kallis** 10.a, **Hanna Kristiina Lääne** 10.a, **Merilin Antonov** 10.a, **Kristi Mändoja** 10.a, **Kättri-Avelin Säarits** 10.b, **Rainer Tilk** 10.c, **Kevin Keek** 11., **Juho Ikkonen** 11.a, **Artur Rehi** 11.a, **Siim Tolmusk** 11.a

23.04.2014 Jõgeva lasteaia Rohutirts sportlikku kogu pere päeva läbi viinud õpilased:

Sandra Kuusk, Kaisa Ets, Taivo Pärnamets, Kätlin Raudsepp, Karolin Kungas